

Työntekijän koettu työkyky ennustaa sairauspoissaoloja ja työterveyshuollon kustannuksia

Yrjänä Hynninen, Samuli Voltti, Tiina Pohjonen, Eevamaija Tuovinen ja Riikka-Leena Leskelä

Lähtökohdat

Rekisteritutkimuksessa tarkasteltiin koetun työkyvyn yhteyttä sairauspoissaoloihin ja työterveyshuollon kustannuksiin Helsingin kaupungin työntekijöillä.

Menetelmät

Tutkimuksessa selvitettiin, miten työntekijät arvioivat oman työkykynsä ja millainen on koetun työkyvyn yhteys sairauspoissaoloihin ja yksilökäynneistä johtuviin työterveyshuollonkustannuksiin. Yhteyttä tutkittiin kuvailevan analyysin ja lineaarisen monimuuttujaregression avulla. Tutkimusaineistona oli 12 662 henkilöä, joilla oli arvio koetusta työkyvystä ja vuoden havaintojakso työkykyarvion jälkeen ajanjaksolla 1/2016-6/2018.

Tulokset

Tutkimusaineiston työntekijöistä 70 % koki työkykynsä hyväksi (arvio 8-10), 20 % alentuneeksi(6-7) ja 10 % heikoksi (0-5). Koettu työkyky heikkeni ikäryhmittäin edettäessä nuoremmista vanhempiin ikäryhmiin. Heikkenemisellä oli tilastollisesti merkitsevä yhteys sairauspoissaolojen ja kustannusten nousuun.

Päätelmät

Koettu työkyky oli yhteydessä sairauspoissaoloihin ja työterveyshuollon kustannuksiin, osin työterveyshuollon aktivoituneen toiminnan seurauksena tai siitä riippumatta. Koetun työkyvyn arvio on yksinkertainen ja edullisesti toteutettava menetelmä, joka voi toimia sosiaali- ja terveydenhuollon apuna asiakkaiden työkykyriskin tunnistamisessa

Tutkimus opetti:

- Työntekijän arvioima koettu työkyky (asteikolla 0-10) oli sairauspoissaolojen lisäksi vahvasti yhteydessä työterveyshuollon kustannuksiin
- Koetun työkyvyn yhteys työntekijöiden sairauspoissaoloihin ja työterveyshuollon kustannuksiin oli huomattavasti voimakkaampi kuin iän yhteys.
- Koetun työkyvyn systemaattinen ja rakenteinen kirjaaminen potilastietojärjestelmään voi tukea asiakkaiden työkykyriskin ja palveluntarpeen arviointia työterveyshuollossa ja myös muualla sosiaali- ja terveydenhuollossa.